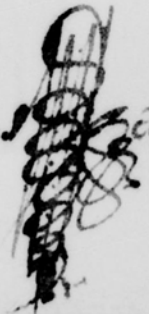

Jam vir es, laudo, gratiasq; mi Marce, quam maximas
 ago, cum pro libro, tum maxime pro chordis, quarum certe,
 indigentissimus eram. Jam prorsus oblitum te mihi arbitrabar,
 quod tam diu sine vllis litteris cunctabar. (non perperda
 omnes undiq; aquas congelatas) iam vero contrarium reperio.
 Itas promissis. Ignoscas oro ~~quod~~ ^{enim} quod tam inerte duos
 petierim fasciculos. Nesciebam, ita virum, iam et fratrem
 tuum Ioannem discere fidibus, quod cum ita sit, nimium
 etiam, etsi tantum dimidium, misisse videaris. Sed cum
 vos etiam indigebitis, par pari referam, vicissinq; impartiar.
 Jam quidem chordæ hic nullæ, ^{enim} ~~etiam~~ fuissent, a te tam
 audacter petyssem) ideoq; tuæ tanto mihi gratiores. (ceterum
 mi Marce, quid scribam? de Republica? de novis Eusei
 Ultraiectensibus seditioibus? idæ meum superant captum,
 neq; aliquid scio. De Alemariensibus? tantundem, quid
 ergo? quam ut te Deo opt. maxim. commendem? Valibus
 igitur et vtrig; parenti, fratribus et sororibus precaberis
 a nobis lata et felicia. Hagæ-comitis, 4.º Non. Mart.

C10 10 Cx

Tuus si quis alius

onstr. Eugen. annor. 19.
 610

Probo et honesto Iurini —
Marco de Vogelair Cognato
hi plurimum colendo,

Amstelredamum,